

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 6

1. juli 2016

Vestre Fængsels nye besøgsafsnit

Procesbevillingsnævnets årsberetning 2015

Udlændingenævnets årsberetning 2015

Digitalisering af straffesager

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 10: Dokumentfalsk – Pas – Frifindelse

Meddelelse 11: God advokatskik – Arrestbesøg hos tidligere klient

Meddelelse 12: Besøgskontrol

Vestre Fængsels nye besøgsafsnit

Vestre Fængsels nye besøgsafsnit er – efter mange forsinkelser - klar til brug den 1. august 2016.

Landsforeningens sekretær har den 28. juni 2016 været på en rundvisning i de nye lokaliteter og taget nogle billeder, der er indsat på de næste sider.

Der bliver adgang til besøg via en ny indgang, der ligger lige ved siden af den nuværende midlertidige adgang til besøg.

Alle besøgende kommer ind i en slags sluse, hvor man på en nummerautomat bl.a. kan trykke på "Advokatbesøg". Man får et nummer og afventer, at nummeret vises på en skærm, hvorefter døren går op og man går ind til skranken. Hvis der er mange personer i slusen – både almindelige besøgende og advokater – så lukkes advokater ind, selvom der ellers måtte være ventetid, så advokater ikke skal stå i slusen og vente på ledigt lokale. Her får man udleveret et nøglekort, som skal bruges til at låse det tildelte besøgsrum op.

Inden man kommer til besøgsrummet skal man igennem en "bipper" og mappe, tasker, overtøj m.m. skal igennem en scanner.

Der vil i et tilstødende rum - efter skranken og inden kontrollen - være mulighed for at anbringe effekter i et boksskab (som lukkes op med nøglekortet med samme nummer som skabet), og i samme rum vil der blive opstillet kaffe-, sodavands- og madautomater. Medbragt mad vil fremover ikke være tilladt.

Antallet af besøgsrum bliver forøget med 10.

I besøgsrummene er der – ligesom tidligere – en knap for "cellekald", når besøget er færdigt (samt en nødknap). Advokater bliver låst inde sammen med klienten.

Der er meget fine forhold i besøgsrummene – selv møblerne er nye og der er toilet i hvert besøgsrum.

Besøgsbygningen er i fire etager. Der er elevator.

Nærmere retningslinjer for besøgende er under udarbejdelse af kriminalforsorgen. For advokater er det selvfølgelig særlig interessant i hvilket omfang mobiltelefoner og computere må medbringes til klientbesøgene. Der er endnu ikke en endelig afklaring på det spørgsmål.

Kriminalforsorgen er gjort opmærksom på, at straffesagerne nu er digitaliseret, hvorfor akterne skal læses på en computer.

Når nærmere retningslinjer - herunder eventuelle ændringer af besøgstiderne - er meldt ud fra kriminalforsorgen, vil de naturligvis blive omtalt i Meddelelser.

I forbindelse med højnelse af sikkerheden i Vestre Fængsel og deraf øget kontrol med henblik på at undgå indsmugling af effekter i forbindelse med besøg, vil der i starten af august være en række udfordringer for kriminalforsorgens personale med mulig øget ventetid for besøgende til følge.

Det er landsforeningens sekretærs vurdering, at de nye besøgslokaler - for alle - er en væsentlig forbedring af forholdene.

Kriminalforsorgen virker meget lydhør i forhold til de særlige ønsker, som advokater har i forhold til besøg.

Det er derfor vigtigt, at vi fra advokatside væbner os med tålmodighed i indkøringsfasen og indgår i en konstruktiv dialog med kriminalforsorgen.

Medlemmer er velkomne til at sende en mail til foreningens sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk, der i samarbejde med landsforeningens bestyrelse vil være i en løbende dialog med Københavns Fængsler med forslag til eventuelle ændringer af forholdene i forbindelse med besøg.

Der er fire besøgsrum til advokater. Derudover vil almindelige besøgsrum blive stillet til rådighed for advokater i det omfang, der er kapacitet til det.

En fin detalje er "altaner". Her må der ryges eller trækkes frisk luft. Der vil være et lille cafebord på altanen.

Der er fine besøgsrum til børnefamilier med god plads.

I rummene til børnefamilier er der bl.a. TV og legetøj.

Procesbevillingsnævnets årsberetning 2015

Procesbevillingsnævnets årsberetning for 2015 er netop udkommet og kan læses her:

http://www.domstol.dk/Procesbevillingsnaevnet/nyheder/Oevrigenyheder/Pages/Procesbevillingsnævnets_årsberetningfor2015.aspx

Udlændingenævnets årsberetning 2015

Udlændingenævnets årsberetning for 2015 er også netop udkommet.

For forsvarsadvokater er særligt siderne 323-337 om administrativ udvisning med indrejseforbud med underpunkterne kriminalitet, ulovligt arbejde og substistensløshed relevant læsning.

<http://udln.dk/da/GlobalMenu/Nyheder/Nyhedsarkiv/2016/14-06-2016.aspx>

Digitalisering af straffesager

I sidste nummer af Meddelelser blev digitalisering af straffesagerne omtalt. Udviklingen går meget stærkt for øjeblikket og advokaterne har – som påpeget af både Advokatrådet og Landsforeningen af Forsvarsadvokater - desværre ikke været inddraget i tilstrækkelig grad i processen.

Landsforeningens bestyrelse er meget opmærksom på udviklingen og arbejder på at sikre, at der tages fornødent hensyn til forsvarerens særlige ønsker i den forbindelse.

Eventuelle input og erfaringer kan mailes til foreningens sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk

Der kan læse mere her:

<http://www.domstol.dk/om/Nyheder/oevrigenyheder/Pages/Fleredigitalehovedforhandlinger.aspx>

Retten i Næstved gennemfører i øvrigt fra 1. juli 2016 til 1. januar 2017 et pilotprojekt, hvorefter alle voldssager bliver behandlet digitalt i retten.

Disse sager vil derfor fra den 1. juli 2016 blive sendt digitalt til forsvareren af anklagemyndigheden eller af retten.

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser har Højesteret (www.hoejesteret.dk) afsagt følgende afgørelser, der har interesse for forsvarsadvokater:

Tiltalte, der var straffet med fire års fængsel for fremme af terrorvirksomhed, blev frakendt sit danske statsborgerskab samt dømt til udvisning af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Dom afsagt den 8. juni 2016, sag 211/2015

Tiltalte var i landsretten dømt for fremme af terrorisme mv. ved at have ført propaganda til fordel for al-Qaida og tilknyttede terrorgrupper gennem en lang række opslag på Facebook og ved mails samt ved at redigere og udgive tre bøger.

For Højesteret angik sagen kun frakendelse af statsborgerskab og udvisning.

Det følger af indfødsretsloven, at dansk statsborgerskab bl.a. kan frakendes en person, der er dømt for overtrædelse af reglerne i straffeloven om terrorisme mv. Der kan kun ske frakendelse, hvis den pågældende ikke bliver statsløs herved. Det følger af forarbejderne til loven, at der ved vurderingen af, om statsborgerskab skal frakendes skal ske en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende.

Det fremgik af sagen bl.a., at tiltalte var født og opvokset i Marokko, hvor han har haft hele sin opvækst og skolegang. Han kom til Danmark som 24-årig, og han har boet her i 32 år. Han taler marokkansk-arabisk og noget dansk. Han har ikke opnået fast tilknytning til det danske arbejdsmarked og har siden 1994 været på kontanthjælp. Han har fire voksne børn og fire børnebørn. Han blev i 2013 muslimsk gift med en dansk statsborger med marokkansk baggrund, og hun fødte i oktober 2015 en datter, som han har oplyst, at han er far til.

Efter en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for tiltalte på grundlag af en vurdering af hans forhold, herunder hans tilknytning til Danmark og det andet land, hvor han er statsborger, hans aktuelle familiemæssige forhold og hans sprogkundskaber, tiltrådte Højesteret, at han burde frakendes sit danske statsborgerskab.

Højesteret fandt også, at betingelserne i udlændingeloven for at udvise tiltalte var opfyldt, idet en udvisning ikke vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til familieliv.

Landsrettens dom om frakendelse af statsborgerskab og udvisning blev derfor stadfæstet.

T, der var tiltalt for røveri, burde ikke have været fortsat varetægtsfængslet

Kendelse afsagt den 16. juni 2016, sag 53/2016

T var varetægtsfængslet for et røveri, hvor en ansat var blevet truet med knive og bundet. Han havde ved sin anholdelse til politiet forklaret om sin rolle i røveriet og havde også navngivet de tre andre gerningsmænd, som deltog i røveriet, og forklaret detaljeret om deres rolle. Han havde gentaget denne forklaring i grundlovsforhøret.

Efter at der var rejst tiltale i sagen mod T og de tre andre, løslod byretten T, idet retten fandt, at der ikke længere var risiko for, at han ville påvirke sagens opklaring, da han havde afgivet en detaljeret forklaring, som nu var blevet fuldt efterprøvet af politiet. Anklagemyndigheden kærede denne afgørelse, og landsretten bestemte, at T skulle forblive varetægtsfængslet. Landsretten lagde vægt på sagens karakter og grovhed sammenholdt med oplysningerne om, at et vidne, som var sigtedes tidligere arbejdskollega, var

meget psykisk påvirket af det, hun havde været udsat for, og at de medtiltalte ikke havde ønsket at udtale sig om forholdet.

Højesteret udtalte, at der må foretages en vurdering af, om der er bestemte grunde til at antage, at den sigtede, som spørgsmålet om fortsat varetægtsfængsling angår, på fri fod vil og kan vanskeliggøre forfølgningen i sagen, herunder ved påvirkning af medsigtede eller andre.

Højesteret tiltrådte byrettens vurdering, hvorefter dette ikke længere var tilfældet for Ts vedkommende.

Betingelserne for fængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, var derfor ikke opfyldt.

Tiltalte, der var dømt for et drab og et drabsforsøg, begået i forbindelse med skyderi i en fogedret, blev straffet med fængsel på livstid

Dom afsagt den 17. juni 2016, sag 272/2016

Tiltalte, der på gerningstidspunktet var 67 år, var blandt andet tiltalt for drabsforsøg på sin tidligere svigersøn samt drab på dennes advokat i forbindelse med et skyderi i en fogedretsafdeling, hvor han på vegne af sin datter gav møde i en samværssag.

Strafudmålingen

Byretten idømte tiltalte fængsel på livstid under henvisning til, at der var tale om en nøje planlagt og velovervejet handling, som havde til formål at likvidere en modpart samt dennes advokat i en verserende samværssag med henblik på definitivt at stoppe sagens gang ved retten og hos myndighederne, at tiltalte havde udvist særlig hensynsløshed, idet han efter at have skudt og såret den tidligere svigersøn fulgte efter ham og skød ham igen efter at havde genladet riflen, at tiltalte alene stoppede sit forehavende, fordi han ikke havde medbragt flere patroner, og at tiltalte dræbte en advokat under udførelsen af dennes arbejde i forbindelse med et igangværende retsmøde og som repræsentant for en part, der ligesom de øvrige personer, som opholder sig i rettens bygninger, har krav på trygge rammer.

Under henvisning til de af byretten anførte grunde tiltrådte Højesteret, ligesom landsretten, at straffen skulle fastsættes til fængsel på livstid.

Krav om erstatning og godtgørelse

Højesteret fastslog, at udgifter til mindesammenkomst, boopgørelse og revisor, som afdødes ægtefælle krævede erstatning for, skulle anses for at være omfattet af det tilkendte overgangsbeløb i henhold til erstatningsansvarslovens § 14 a.

Endvidere fastslog Højesteret, at tiltaltes tidligere svigersøns krav om godtgørelse for svie og smerte skulle fastsættes til i alt 23.180 kr.

For så vidt angår godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, fastslog Højesteret, at godtgørelse efter denne bestemmelse ifølge lovforarbejderne som udgangspunkt ligger i størrelsesordenen 10.000 kr. I retspraksis er der i særlige tilfælde givet højere godtgørelse under hensyn til grovheden og farligheden af den tiltaltes handlinger og de betydelige skader og følger, der er overgået den forurettede.

Under hensyn til, at der nu er forløbet knap 20 år siden indførelsen af denne godtgørelse, og til

omstændighederne ved drabsforsøget på tiltaltes svigersøn og de skader, han blev påført, fandt Højesteret, at godtgørelsen efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3 skulle fastsættes til 30.000 kr.

Øvrige omtvistede krav i sagen blev henskudt til behandling ved Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål.

Betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, for at dømme tiltalte til forvaring, var opfyldt.

Dom afsagt den 24. juni 2016, sag 253/2015

T, der tidligere var dømt for seksualforbrydelser begået mod mindreårige, blev i byretten og landsretten dømt til forvaring for en række seksualforbrydelser mod mindreårige piger.

Højesteret fandt, at et af de begåede forhold var omfattet af strafskærpsbestemmelsen i straffelovens § 222, stk. 1, 2. pkt., idet T ved udnyttelse af sin fysiske og psykiske overlegenhed dels havde forsøgt at skaffe sig samleje, dels havde skaffet sig andet seksuelt forhold end samleje med F, der på gerningstidspunktet var 13 år. Højesteret tiltrådte, at T ved domfældelsen i dette forhold var skyldig i en alvorlig seksualforbrydelse og forsøg herpå, og at betingelsen i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1, derfor var opfyldt.

Højesteret fandt endvidere, at også betingelserne i § 70, stk. 2, nr. 2 og nr. 3, var opfyldt.

Højesteret tiltrådte herefter, at T var idømt forvaring i overensstemmelse med resultatet i byretten og landsretten.

Meddelelse 10

Dokumentfalsk - Pas - Frifindelse

Straffelovens § 171

T, der var syrisk flygtning, indrejste til Danmark via Kastrup Lufthavn og foreviste i den forbindelse et falsk pas over for politiet. På baggrund af T's forklaring og sagens særlige omstændigheder kunne det imidlertid ikke lægges til grund, at T var vidende om, at passet var falsk. T blev derfor frifundet.

Københavns byrets dom af 27. maj 2016, SS 4-5926/2016

”Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer ----66 - ----

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 4. marts 2016.

T er tiltalt for

1.

dokumentfalsk efter straffelovens § 171, stk. 1, jf. stk. 3, ved den 11. februar 2015 ca. kl. 14.10 i Københavns Lufthavn, lokalbane T3, i Kastrup, for at skuffe i retsforhold, over for politiet i lufthavnen at have gjort brug af et falsk syrisk pas til indrejse i Danmark.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres et falsk syrisk pas.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, og § 32, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, udvises med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum, dog ikke under 4 år.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnet politiassistent P.

Forklaringerne gengives ikke i dommen, idet disse er blevet lydoptaget.

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret fotokopier af det i sagen omhandlede pas.

Der er tillige dokumenteret Kriminalteknisk erklæring af 8. marts 2016, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

K1 (koster 1) er fremstillet i overensstemmelse med ægte materiale, men er givet et indhold, der ikke hidrører fra officiel udsteder, idet samtlige oplysninger på datasidens for og bagside (h.h.v. side 1 og 2), samt billede og OVI på datasidens forside, er påført med inkjet printer, hvilket afviger fra ægte materiale. Derudover ses den maskinlæsbare tekst nederst på datasidens forside ikke at indeholde de korrekte kontrolcifre, ligesom stregkoden på datasidens bagside ikke kan udlæses.

..."

Der er dokumenteret fotokopier af tiltaltes opholdstilladelseskort, sygesikringskort, asylkort, rejsedokument, boardingkort samt tiltaltes tyrkiske opholdstilladelseskort.

Der er endelig dokumenteret udskrift af Sirene Kontorets oplysninger om det i sagen omhandlede pas.

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse dateret den 17. juli 2015 vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Det fremgår videre heraf, at tiltalte har fire herboende børn, herunder to sønner på henholdsvis 9 og 18 år samt to døtre på 17 år. Han ser børnene en gang om ugen.

Tiltalte har vedstået oplysningerne om sine personlige forhold i den udarbejdede personundersøgelse og supplerende forklaret, at han har fire børn, herunder en mindreårig søn på 10 år. Han har samvær med sønnen en gang om ugen.

Der er dokumenteret Udlændingestyrelsens Udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen af 17. september 2015, hvoraf blandt andet fremgår:

" ...

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 26. maj 2015, hvoraf det fremgår, at pågældende ikke ønskede at udtale sig til politiet.

...

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en kortere frihedsstraf sammenholdt med de i udlændingeloven § 26, stk. 2, nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Tiltalte har forklaret, at han i april 2013 opholdt sig som syrisk flygtning i Tyrkiet uden pas. Tiltalte har endvidere forklaret, at han i sit egenskab som tidligere højtstående embedsmand i den syriske regering henvendte sig til en formidler fra den syriske regering med henblik på at erhverve et ægte syrisk pas. Tiltalte blev tilbudt et falsk pas til 600 dollars. Tiltalte fik også at vide, at han ved at betale 1.800 dollars i bestikkelse kunne erhverve et ægte pas.

Da han modtog det ægte pas, kunne han se, at passet manglede et stempel fra myndighederne. Han og formidleren tog derfor til den syrisk-tyrkiske grænseovergang ved en grænsepost, hvorefter formidleren sørgede for stemplet fra syriske myndigheder.

Tiltalte har også forklaret, at han har rejst med passet adskillige gange herunder også via Københavns Lufthavn i den tro, at passet var ægte.

Tiltalte har endelig forklaret, at han brugte det syriske pas til rejser til Tyrkiet, da han derved kunne rejse til Tyrkiet uden visum. Han havde tilladelse fra de danske myndigheder til at opholde sig i Tyrkiet med henblik på deltagelse i det politiske arbejde for den syriske opposition. Tiltalte havde sit rejsedokument og opholdstilladelseskort med sig på det pågældende tidspunkt og kunne således uhindret indrejse i landet.

Retten finder herefter ikke, at der mod tiltaltes forklaring og sagens særlige omstændigheder er ført den til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte har været vidende om, at passet var uægte. Som følge heraf frifindes tiltalte.

Idet tiltalte ikke har protesteret mod konfiskationspåstanden, tages denne i medfør af straffelovens § 77 a til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

T frifindes.

Hos T konfiskeres et falsk syrisk pas.”

Meddelelse 11

God advokatskik – Arrestbesøg hos tidligere klient

Retsplejelovens § 126, stk. 1

Byret klagede til Advokatnævnet over advokat A. Advokatnævnet fandt, at advokat A groft havde handlet i strid med god advokatskik ved den 16. maj 2015 at foretage et arrestbesøg hos [X] på trods af, at byretten den 13. maj 2015 havde tilbagekaldt beskikkelsen af advokat A som forsvarer for [X] og ved at have ageret i sagen på vegne af [X], jf. e-mail af 18. maj 2015 til byretten. Den omstændighed, at der i perioden den 13. maj 2015 til 18. maj 2015 ikke havde været beskikket en forsvarer for [X], kunne ikke føre til en ændret vurdering. Advokatnævnet lagde ved afgørelsen særligt lagt vægt på, at [X] på tidspunktet for arrestbesøget befandt sig i en yderst presset situation, og at det måtte anses for godtgjort, at advokat A, der under retsmødet den 13. maj 2015 mødte ved advokat [D], på tidspunktet for arrestbesøget var orienteret om, at retten havde tilbagekaldt hans beskikkelse for [X]. A, der tidligere var idømt disciplinær sanktion, blev pålagt bøde på 40.000 kr.

Kendelse afsagt den 27. juni 2016, sagsnr. 2015 - 4770

”Sagens parter:

I denne sag har Retten i [bynavn] klaget over advokat A.

Klagens tema:

Retten i [bynavn] har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved at have misbrugt sit hverv som forsvarer for [X].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 17. december 2015.

Sagsfremstilling:

[X] blev anholdt den 25. februar 2015 som led i en større politiaktion, og sammen med en række formodede medgerningsmænd blev han den 26. februar 2015 fremstillet i grundlovsforhør ved Retten i [bynavn], sigtet for menneskesmugling og omfattende bedrageri. [X] blev varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, og fængslingen blev løbende forlænget indtil afsagt dom.

Det er til sagen oplyst, at [X] var undergivet brev- og besøgskontrol i medfør af retsplejelovens §§ 771 og 772, indtil den 10. december 2015.

[X] var under grundlovsforhøret repræsenteret af beneficeret advokat [AA].

På baggrund af et brev af 9. marts 2015 fra Arresthuset i [bynavn], hvoraf fremgik, at [X] ønskede advokat A beskikket som forsvarer, tilbagekaldte Retten i [bynavn] den 11. marts 2015 beskikkelsen af advokat [AA] og beskikkede i stedet advokat A med rejseforbehold.

Ifølge udskrift af retsbogen af 17. april 2015 fra Retten i [bynavn] vedrørende fristforlængelse, udtalte [X] bl.a. følgende omkring omstændighederne for sin varetægtsfængsling:

"[X] forklarer, at han er isoleret 24 timer i døgnet. Det har nu varet i 7 uger. Han kan ikke se solen fra sin celle. Han har ingen [landsmænd] at tale med. Han har dårligt helbred, idet han er blevet hjerteopereret 2 gange, og har haft et hjerteanfald. Han har først nu kunnet tale med sin datter under transporten fra fængslet. Han har ikke mulighed for fællesskab med andre, som han kan tale med i [bynavn] Arrest. Han har endnu ikke fået de 1.000 kr., som hans advokat har indsat på hans konto."

Der var retsmøde den 29. april 2015 om forhåndsberømmelse af hovedforhandlingen, i hvilken forbindelse det stod klart, at advokat A alene kunne give møde på 28 ud af de 50 foreslåede retsdage. Retten i [bynavn] fastsatte på den baggrund en frist til den 6. maj 2015 til for advokat A at meddele retten, hvorvidt han kunne give møde på de dage, hvortil sagen var berømmet, idet retten bemærkede, at han i tilfælde af benægtende svar måtte være indstillet på, at beskikkelsen ville blive tilbagekaldt. Af retsbogsudskriften fra retsmødet fremgår bl.a. følgende:

"Anklager [...] oplyste, at anklagemyndigheden ser en interessekonflikt mellem [X] og [Y]. Advokat A er beskikket for begge de sigtede. [Y] er også sigtet i det såkaldte "[...]", men under sagen, som behandles under jr. [...]. Efterforskningen tyder på, at sigtede [Y] i realiteten er "bagmand" i forhold til [X].[...].

Advokat A tilkendegav, at i og med, at anklagemyndigheden har valgt at opdele sagerne vedrørende [X] og [Y], så er der ikke nogen interessekonflikt, jf. således også de såkaldte "Pusherstreet-sager", som har været behandlet i [Byret].

Dommeren foreslog, at man afventede endelig stillingtagen til, hvorvidt evt. interessekonflikter mellem [Y] og [X], er til hinder for, at A kan fortsætte som forsvarer for [X], indtil drøftelserne om forhåndsberømmelse af sagen er tilendebragt. [...]."

Ved brev af 6. maj 2015 til Retten i [bynavn] skrev advokat A bl.a. følgende:

"Herved retter jeg henvendelse som beskikket forsvarer for [X].

Det kan oplyses, at min klient ønsker at fortsætte med advokat [B] fra samme kontor som undertegnede.

Imidlertid er politiet interesseret i at afhøre min klient, ligesom min klient også selv ønsker at blive afhørt af politiet.

Jeg vedlægger i den forbindelse mailkorrespondance af g.d. mellem politiet og undertegnede.

En ombeskikkelse nu vil udsætte en afhøring af min klient i en længere periode, idet en ny advokat på sagen skal have tid og mulighed for at gennemgå en særdeles omfattende sagsmateriale, hvor en stor del heraf omhandler min klient. Dette vil kunne udskyde en afhøring ganske mange uger, idet en afhøring vil kræve kendskab til sagens omfattende materiale og mange timers drøftelser med klienten, der efter politiets opfattelse synes at være en central person i den såkaldte celle 1.

Jeg foreslår derfor, at jeg fortsætter som [X'] beskikkede forsvarer, idet jeg formoder, at afhøringerne af min klient vil kunne gennemføres indenfor den nærmeste fremtid."

Anklagemyndigheden protesterede imod anmodningen om ombeskikkelse med henvisning til den mulige interessekonflikt, og ved e-mail af 7. maj 2015 bad Retten i [bynavn] om advokat [B's] eventuelle bemærkninger hertil. Retten i [bynavn] bad på samme vis om advokat A's bemærkninger, i hvilken forbindelse advokat A tilkendegav, at han agtede at udtræde af sagen for [Y], såfremt retten måtte nå frem til, at der var interessekonflikt i relation til hans klienter.

Advokat [B] anførte ved e-mail af 8. maj 2015 som svar på Retten i [bynavns] henvendelse bl.a. følgende:

"Det fremgår af det fremsendte fra advokat [C] og advokat A, at der er enighed om, at undertegnede kan fortsætte som forsvarer for [X], og at de pågældende advokater udtræder af sagen i tilfælde af, at retten finder der foreligger inhabilitet."

Ved kendelse af 8. maj 2015 bestemte Retten i [bynavn], at advokat [B] ikke kunne beskikkes som forsvarer for [X]. Retten lagde herved særligt vægt på, at advokat A var beskikket forsvarer for [X'] medsigtede, [Y], og at det ikke kunne afvises, at de to sigtede havde modstridende interesser, jf. retsplejelovens § 734, stk. 2. Retten udtalte endvidere, at retten snarest ville tage stilling til spørgsmålet om afbeskikkelsen af advokat A, jf. retsplejelovens § 733, stk. 2.

Advokat [B] kærede ovennævnte kendelse til Østre Landsret med påstand om hjemvisning til fornyet behandling.

Ved kendelse af 13. maj 2015 tilbagekaldte Retten i [bynavn] beskikkelsen af advokat A som forsvarer for [X]. Af udskrift af retsbogen fremgår bl.a. følgende:

"Advokat A v/advokat [D] var mødt som beskikket forsvarer for [X].

[...]

Dommeren forespurgte herefter [X], hvilken advokat han ønskede beskikket som forsvarer fremadrettet. [X] tilkendegav, at han ikke kunne forstå, hvorfor han i så fald ikke kunne fortsætte med den forsvarer, advokat [AA], som repræsenterede ham i grundlovsforhøret.

Advokat [AA] bemærkede, at interessekonflikt var til hinder for, at hun kunne genbeskikkes som forsvarer. [X] tilkendegav herefter, at han slet ikke ønskede at være repræsenteret af advokat, og at retten blot kunne dømme ham in absentia. Dommeren vejledte [X] om, at det følger af retsplejelovens bestemmelser, at når

en sigtet er varetægtsfængslet, så skal der beskikkes den sigtede en forsvarer, jf. retsplejelovens § 731. [X] tilkendegav, at sagen burde udsættes i 2-3 måneder med henblik på, at advokat A har tid til at påtage sig denne sag. Han er ikke interesseret i at få beskikket en af statens advokater. Han gentog afslutningsvis synspunktet om, at A burde vælge ham som klient fremfor at vælge [Y] som klient.

Dommeren meddelte [X], at retten nu vil tage hånd om beskikkelsen af ny forsvarer for [X]. Ny forsvarer skal kunne give møde på de 50 berammede retsdage. Dommeren bemærkede, at [X] herefter ikke kan forvente, at evt. fornyet anmodning om ombeskikkelse til ny forsvarer vil blive imødekommet."

Advokat A har oplyst, at han den 15. maj 2015 via fængselspersonalet modtog et opkald fra [X], og at han på den baggrund satte en telefonkonference op med [X] i arresten, i hvilken forbindelse situationen omkring forsvarervalg blev drøftet. Under samtalen virkede [X] meget oprørt, nærmest suicidal, og advokat A indvilligede i efter ønske fra [X] at afholde et personligt møde.

Advokat A ved advokatfuldmægtig [E] et besøg i arresten hos [X] den 16. maj 2015.

Ved e-mail af 18. maj 2015 til Retten i [bynavn] skrev advokat A følgende:

"Under henvisning til retsbog af 13. maj 2015 kan det oplyses, at [X] ønsker advokat [F] som ny forsvarer i sagen."

På baggrund af ovennævnte e-mail beskikkede Retten i [bynavn] den 18. maj 2015 advokat [F] som forsvarer for [X].

Retten i [bynavn] anmodede ved e-mail af 19. maj 2015 advokat [F] om at indsende en underskrevet erklæring fra [X] om, at han ønskede at være repræsenteret af ham under sagen.

Ifølge udskrift af Østre Landsrets retsbog af 22. maj 2015 fandt landsretten, at der under de foreliggende omstændigheder ikke var grundlag for at bestemme, at advokat [B] ikke kunne beskikkes som ny forsvarer for [X], og Retten i [bynavns] kendelse herom af 8. maj 2015 blev på denne baggrund ophævet, og sagen blev hjemvist til fornyet behandling.

Retten i [bynavn] bad ved e-mail af 22. maj 2015 advokat [B] om at tilkendegive, hvorvidt han ønskede videre foretaget i anledning af Østre Landsrets kendelse.

Ved brev af 27. maj 2015 til Retten i [bynavn] fastholdt advokat [B] sin anmodning om at blive beskikket som forsvarer for [X], idet han bl.a. gjorde gældende, at der ikke forelå interessekonflikt mellem [X] og [Y]. Ved e-mail af 28. maj 2015 til Retten i [bynavn] meddelte advokat A, at han ikke længere var indstillet på at udtræde som forsvarer for [Y], og at han således fastholdt sin beskikkelse for denne.

Ved e-mail af 29. maj 2015 til Retten i [bynavn] anførte advokat [F] bl.a. følgende, idet han vedlagde en underskrevet erklæring af 22. maj 2015 fra [X], jf. ovennævnte e-mail af 19. maj 2015 fra Retten i [bynavn]:

"I fredags kørte jeg til arresten i [bynavn] og tog sammen med en tolk en drøftelse med min klient jf. begæringen herom fra retten i [bynavn]. Han har jo stadig et grundlæggende ønske om, at få A beskikket som advokat, hvilket han dog er blevet bibragt en forståelse af, næppe kan lade sig gøre.

I det omfang, der ikke statueres modstående interesser i sagen, vil han subsidiært gerne have [B] beskikket.

Under mit møde med ham, lod jeg ham forstå, at det var nødvendigt, at han tog stilling til, hvilken advokat

han ville have, såfremt det principale eller subsidiære ønske ikke kunne imødekommes på baggrund af interessekonflikt i sagen.

Han oplyste, at han i så fald ønsker mig beskikket. Han underskrev erklæring herom – jf. vedlagte kopi.

Efter at have modtaget rettens skrivelse af 27. ds. valgte jeg i dag at afholde telefonmøde med min klient og tolk, med henblik på at eliminere enhver tvivl om min klients ønsker. Han har således i dag bekræftet sine ønsker som ovenfor angivet.”

Retten i [bynavn] afsagde den 1. juni 2015 kendelse om, at advokat [B] ikke kunne beskikkes som advokat for [X], idet retten lagde vægt på, at der fortsat ikke forelå oplysninger, der kunne understøtte, at [X] og [Y] ikke havde modstridende interesser.

Af udskrift af Retten i [bynavns] retsbog af 10. juni 2015, i hvilken forbindelse retten besluttede at forlænge varetægtsfængslingen for de sigtede, fremgår bl.a. følgende:

”Dommeren redegjorde overfor [X] for rettens kendelse af 1. juni 2015 om spørgsmålet om beskikkelse af advokat [B], herunder at retten ved afgørelsen har lagt til grund, at [X] ønskede at få beskikket advokat [F] som forsvarer, såfremt retten fandt, at interessekonflikt var til hinder for beskikkelse af advokat [B], jf. advokat [F’s] email af 29. maj 2015. Dommeren oplyste videre, at indholdet af advokat [F’s] email var baggrunden for, at retsmødet, som var berammet til foretagelse den 1. juni 2015 kl. 8.30 blev aflyst.

[X] forklarede herefter, at han ikke har bedt om, at retsmødet sidste mandag blev aflyst. Han har i hele fængslingsforløbet ”skiftet forsvarer som andre skifter sko”, og sigtede har intet foretaget sig i forbindelse med de forskellige forsvarerskift. Sigtede ved ikke, hvad der foregår. På nuværende tidspunkt er sigtede repræsenteret af en advokat, som bor 400 kilometer væk fra [bynavn], og som har meddelt sigtede, at advokaten som følge deraf kun kan besøge sigtede 1 gang om måneden. Det finder sigtede utilfredsstillende og urimeligt. Sigtede har kun set advokat [F] to gange, og den ene gang var det meget kort. Sigtede har ikke på noget tidspunkt i fængslingsforløbet været repræsenteret af sin beskikkede forsvarer under retsmøderne om forlængelse af fængslingsfristerne – og det samme er tilfældet i dag. Den nuværende beskikkede forsvarer ved derfor heller ikke, hvad der er foregået under retsmødet i dag. Sigtede har manglet bistand fra en forsvarer i forløbet, både til drøftelse af sagen, men også i andre sammenhænge, og nævnte som et eksempel, at sigtede som følge af manglende bistand og samtale med forsvarer har oplevet, at sigtedes medfange – som sigtede deler celle med – fik foretaget blodprøve i stedet for sigtede selv. Den nuværende beskikkede forsvarer har sagt, at han først kan møde sigtede den 28. juni 2015, og sigtede ved ærlig talt ikke hvad der foregår. Sigtede har ikke ønsket alle disse advokatskift, og han ønsker kun, at han får en forsvarer, som kan bistå ham ved alle retsmøder og at forsvareren kan være med hele vejen igennem. Det er ikke hensigtsmæssigt at have en advokat, som er 500 km fra København. Sigtede er fortsat heller ikke blevet afhørt af politiet. De eneste, som drager omsorg for sigtede, er politiets efterforskere, som sørger for, at sigtede får lejlighed til at ringe hjem til sin familie i [udland] ca. hver 3. uge.

Dommeren forespurgte herefter, om retten skal forstå sigtedes udtalelser således, at sigtede ønsker at få beskikket en ny forsvarer. Sigtede meddelte, at det var korrekt forstået. Sigtede ønskede en ny forsvarer beskikket, og han ønsker at retten finder en sådan.”

Retten i [bynavn] tilbagekaldte den 10. juni 2015 beskikkelsen af advokat [F] og beskikkede i stedet advokat [G] som forsvarer for [X].

Den 11. juni 2015 kærede advokat [B] Retten i [bynavns] kendelse om, at han ikke kunne beskikkes som

forsvarer for [X].

Ved brev af 15. juni 2015 til Retten i [bynavn] skrev advokat [G] bl.a. følgende, idet han vedlagde erklæring af 12. juni 2015 fra [X]:

”Til rettens orientering skal jeg følge af det noget usædvanlige forløb i relation til beskikkelse af forsvarer for [X], oplyse at jeg under besøget oplæste hans forklaring til retsbogen fra den 10. juni 2015, og [X] bekræftede indholdet samt at det var hans bestemte ønske at få en ny forsvarer.

Da der i forløbet har været en del forsvarere, der har anmodet om beskikkelse eller har været beskikket skal jeg præcisere, at [X] ligeledes bekræftede at han ikke ønsker at være repræsenteret af hverken advokat [AA], advokat A, advokat [F] eller andre, og at han ønskede, at jeg fremover var beskikket som hans forsvarer i sagen.”

Østre Landsret afsagde kendelse i kæremålsagen den 25. juni 2015, idet landsretten stadfæstede Retten i [bynavns] kendelse om ikke at beskikke advokat [B] som forsvarer for [X].

Ved brev af 25. juni 2015 til Retten i [bynavn] anmodede advokat [B] om at blive beskikket som forsvarer for [Z], som er gift med [Y], idet han anførte, at [Z] havde anmodet ham om at bistå hende i forbindelse med et forestående retsmøde vedrørende beslaglæggelse af en række konfiskerede genstande.

Retten i [bynavn] beskikkede den 26. juni 2015 advokat [B] som forsvarer for [Z].

Advokat [H] skrev ved e-mail af 29. juni 2015 bl.a. følgende til Retten i [bynavn]:

”Jeg er blevet kontaktet af [Z], som er blevet indkaldt til et retsmøde ved Retten i [bynavn], den 3. juli 2015, kl. 9.30 i retssal 3.2.

Sagen omhandler godkendelse af og opretholdelse af en beslaglæggelse af kontanter, telefoner mm. Min klient ønsker min bistand vedrørende beslaglæggelsen, mod hvilken der fortsat er indsigelse.

[...]

Endelig anmoder jeg om, at blive beskikket som advokat for min klient under denne sag.”

Af udskrift af retsbogen af 1. juli 2015 for Retten i [bynavn] fremgår bl.a. følgende:

”Retten har d.d. telefonisk kontaktet [H] kl. 07.55 og oplyst advokat [H] om den beskikkelse som fandt sted den 26. juni 2015, jf. retsbogen af 26. juni 2015, herunder at retsbogen af 26. juni 2015 med beskikkelse blev afsendt fra retten den 29. juni 2015. [H] har i den anledning d.d. kl. 08.00 telefonisk oplyst, at [Z] kontaktede ham forud for emailen af 29. juni 2015, og anmodede ham om at varetage hendes interesser under sagen. [Z] kontaktede ham også i går den 30. juni 2015 ca. kl. 18.00 pr. telefon, og forespurgte advokaten, om han havde hørt fra retten. [Z] har her til morgen oplyst overfor [H], at [Z] ikke har kontaktet advokat [B] i anledning af sagen.

Retten tilbagekaldte på den anførte baggrund beskikkelsen af advokat [B] og beskikkede i stedet advokat [H] som forsvarer for [Z]”.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Retten i [bynavn] har gjort gældende, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved at have misbrugt sit

hverv som beskikket forsvarer for [X].

Retten i [bynavn] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at retten tilbagekaldte advokat A's beskikkelse som forsvarer for [X] den 13. maj 2015, men at advokat A ved advokatfuldmægtig [E] desuagtet aflagde [X] et besøg i arresten den 16. maj 2015.

Retten i [bynavn] har endvidere gjort gældende, at advokat A ved e-mail af 18. maj 2015, dvs. 5 dage efter, at advokat A's beskikkelse var tilbagekaldt og 2 dage efter arrestbesøget, anmodede retten om at foretage ombeskikkelse til advokat [F].

Retten i [bynavn] har endelig gjort gældende, at advokat A under retsmødet den 13. maj 2015 var repræsenteret ved advokat [D] fra samme kontor, og at denne ved retsmødets afslutning af dommer [...] fik bekræftet, at advokat A's beskikkelse var tilbagekaldt.

Indklagede:

Advokat A har principalt påstået sagen afvist efter beskaffenheden, subsidiært frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at arrestbesøget hos [X] skete på et tidspunkt, hvor ingen anden forsvarer var beskikket for [X], og at han, indtil der blev beskikket en ny forsvarer, måtte være berettiget til fortsat at repræsentere [X]. Det bemærkes i den forbindelse, at afbeskikkelsen ifølge retsbogen alene skete med henvisning til, at advokat A ikke kunne møde på de af retten fastsatte datoer, og at afgørelsen blev truffet efter mundtlig forhandling i et retsmøde, hvor advokat A ikke selv var til stede. Dertil kommer, at advokat A på tidspunktet for arrestbesøget endnu ikke havde modtaget udskrift af retsbogen vedrørende afbeskikkelsen. Der henvises i øvrigt til nævnets afgørelse af 16. december 2013 vedrørende en sammenlignelig sag.

Advokat A har endvidere anført, at [X] var en presset mand, og at han på grund af det etablerede fortrolighedsforhold mellem dem forholdsvis ofte ringede til advokat A med en indtrængende bøn om, at han kunne fortsætte som forsvarer, og han var desperat efter at få besøg i arresthuset.

Om baggrunden for, at han ved e-mail af 18. maj 2015 anmodede Retten i [bynavn] om at beskikke advokat [F] for [X] har advokat A forklaret, at han i forlængelse af rettens tilbagekaldelse af hans beskikkelse som forsvarer for [X] talte med [X], idet han forklarede denne, at han var nødsaget til at finde en anden advokat, idet hverken han selv eller en anden fra hans kontor kunne påtage sig sagen. [X] blev frustreret og ærgerlig herover og spurgte, om advokat A kunne anbefale en anden advokat. Advokat A foreslog advokat [F], hvilket [X] var indforstået med. Samtalen med [X] foregik i overværelse af en rumænsk tolk.

Advokat A har videre gjort gældende, at udtalelsen fra [X] under retsmødet den 10. juni 2015 om, at han intet har foretaget sig i forbindelse med de forskellige forsvarerskift, efter hans klare opfattelse udelukkende skyldes [X]' store frustration over det danske retssystem og det kæmpestore pres, der ligger i at skulle udtale sig i overværelse af ca. 11 andre sigtede, 7 forsvarere, en anklager, en dommer, en tolk samt en del fængselsbetjente og politibetjente. [X] har således følt sig som "den lille" i hele det store setup af personer, der må betragtes som autoriteter og i en situation, hvor en del er gået imod hans vilje, ligesom han grundet sin udenlandske baggrund mangler kendskab til det danske sprog og retssystem.

Advokat A har endelig gjort gældende, at Retten i [bynavn] med sin ageren i sagen synes at forfordele de forsvarere, der er beneficeret i retskredsen, hvorved det frie forsvarervalg udhules.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokat A groft har handlet i strid med god advokatskik ved den 16. maj 2015 at foretage et arrestbesøg hos [X] på trods af, at Retten i [bynavn] den 13. maj 2015 tilbagekaldte beskikkelsen af advokat A som forsvarer for [X] og ved at have ageret i sagen på vegne af [X], jf. e-mail af 18. maj 2015 til Retten i [bynavn]. Den omstændighed, at der i perioden den 13. maj 2015 til 18. maj 2015 ikke var beskikket en forsvarer for [X], kan ikke føre til en ændret vurdering. Advokatnævnet har ved afgørelsen særligt lagt vægt på, at [X] på tidspunktet for arrestbesøget befandt sig i en yderst presset situation, og at det må anses for godtgjort, at advokat A, der under retsmødet den 13. maj 2015 mødte ved advokat [D], på tidspunktet for arrestbesøget var orienteret om, at retten havde tilbagekaldt hans beskikkelse for [X].

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til, at advokat A ved kendelse af 28. november 2014 er pålagt en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, advokat A en bøde på 40.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde til statskassen på 40.000 kr.”

Meddelelse 12

Besøgskontrol

Retsplejelovens § 771, stk. 1

T, der var tiltalt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, begået i forening med flere medtiltalte, og varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 fik af byretten ikke ophævet besøgskontrollen for så vidt angår forældre og lillebroderen. Landsretten ændrede byrettens kendelse, idet landsretten henviste til indholdet af en afhøring af T, der var foretaget efter byrettens kendelse og hvor T forklarede om medgerningsmændene.

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 16. juni 2016, S-1531-16

Den 2. juni 2016 kl. 09.00 blev Københavns Byret sat i retssal 29:

”Der foretoges sag

SS 3-12779/2016
Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer ----97 - ----

Besøgskontrol.

Der blev fremlagt brev af 11. maj 2016 med bilag fra anklagemyndigheden.

Anklager S var mødt for anklagemyndigheden.

Advokat A var mødt som beskikket forsvarer.

Tiltalte blev fremstillet.

Anklageren gjorde rede for sagen, herunder at tiltalte har anmodet om ophævelse af besøgskontrollen for så vidt angår tiltaltes far, mor og lillebror.

Tiltalte forklarede, at han har erkendt sig skyldig. Han har aldrig sagt til politiet, at han ikke ville udtale sig. Han er slet ikke blevet spurgt, om han ville udtale sig til sagen. Han har svaret på politiets spørgsmål om hans personlige forhold. Han har ikke dansk statsborgerskab.

Han vil nok gerne udtale sig til sagen, hvis han blev spurgt. Han har siddet sammen med en af medgerningsmændene i 3 måneder, herunder i Vestre Fængsel og på Blegdamsvejens fængsel. Han har herunder været på gårdture og i fællesskab med den pågældende hver dag samt også været undervist sammen med vedkommende 5 dage om ugen i en periode.

Udspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at han ved fristforlængelserne ikke har givet udtryk for, at han ønskede at afgive forklaring.

Forsvareren påstod besøgskontrollen ophævet hvad angår tiltaltes far, mor og lillebror.

Anklageren påstod besøgskontrollen opretholdt.

Tiltalte havde lejlighed til at udtale sig.

Retten afsagde

KENDELSE:

Det fremgår af sagen, at tiltalte blandt andet er tiltalt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, begået i forening med flere medtiltalte, og at han er varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Retten lægger til grund, at tiltalte har erkendt sig skyldig, men at han ikke i øvrigt har udtalt sig under sagen. Retten lægger endvidere til grund, at tiltalte og de medtiltalte kender hinanden, og at flere af de medtiltalte har afgivet forklaringer, der ikke er indbyrdes overensstemmende.

Anklagemyndigheden har ikke påvist konkrete grunde til, at en ophævelse af besøgskontrollen vedrørende

far, mor og lillebror vil være til skade for efterforskningen eller forfølgningen i sagen.

Københavns Byret har den 27. april 2016 ved den seneste fristforlængelse af tiltalte, i forbindelse med stillingtagen til det forhold, at tiltalte i en periode har siddet varetægtsfængslet samme sted som en af de medtiltalte, blandt andet lagt vægt på, at de tiltalte var underlagt besøgskontrol. Afgørelsen og begrundelsen blev den 29. april 2016 tiltrådt af landsretten.

Under disse omstændigheder og henset til kriminalitetens alvorlige karakter samt de tiltaltes relationer til hinanden findes uhindret besøg af de pågældende personer efter en samlet vurdering at indebære en risiko for, at tiltalte vil vanskeliggøre forfølgningen, hvorfor hensynet til varetægtsfængslingens øjemed fortsat begrunder opretholdelse af besøgskontrol i forhold til disse, jf. retsplejelovens § 771.

Derfor bestemmes:

Tiltaltes anmodning om ophævelse af besøgskontrollen i forhold til (mor), (far) og (lillebror) tages ikke til følge.

Forsvareren kærede kendelsen til Østre Landsret.

Sagen sluttet.”

Den 16. juni 2016 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 42, København:

”Der foretoges
20. afd. nr. S-1531-16:
Anklagemyndigheden mod
T (cpr.nr. ----97 - ----)
(advokat A)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Københavns Byret (SS 3-12779/2016) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 3. juni 2016 samt kæreskrift af 3. juni 2016 fra advokat A.

T har kæret Københavns Byrets kendelse af 2. juni 2016, hvorefter T's anmodning om ophævelse af besøgskontrollen for hans forældre og lillebror ikke tages til følge.

Landsretten har den 13. juni 2016 modtaget sagens akter fra Københavns Politi.

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Efter indholdet af den forklaring, som T nu har afgivet om røveriet den 5. februar 2016, herunder om medgerningsmændene, jf. afhøringsrapporten af 6. juni 2016, finder landsretten, at der ikke længere er fuldt tilstrækkeligt grundlag, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1, for at opretholde besøgskontrollen for hans forældre og lillebror.

T h i b e s t e m m e s :

Besøgskontrollen for (far), (mor) og (lillebror) ophæves.

Sagen sluttet.”

(Se i øvrigt RM 3/2015 vedrørende besøgskontrol)